

DINGSDAG 10 AUGUSTUS.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 'sweeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vier regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

EGYPTE.

Alexandrië, 19 juli. Mehemed-Ali schijnt meer en meer te vreden met zijne positie. Hij laat de begonnen fortificatiën voortzetten en heeft nieuwelings Paixhaans'sche kanonnen in België en Frankrijk laten bestellen. Een gisteren van Beyrut aangekomen Engelsch koopvaardijfchip berigt, dat de Engelschen aldaar de bevestiging van Acre zeer bespoedigen. Dit koopvaardijfchip ontmoette twee dagen na deszelfs afvaart uit Beyrut eene 15 zeilen tellende Engelsche scheepsafdeeling, welke zich aan eene Fransche brik had aangesloten, en die naar Kandia scheen te sterven.

SYRIE.

Alexandrië. »Op het oogenblik dat ik te paard wilde stijgen om mij naar den Delta tot het groote volksfeest van Tanta te begeven, ontving ik den volgende brief, die gisteren met eene Engelsche koevert uit Beyrut voor mij aankwam. Ik vertaal denzelven aldus:

»Beyrut, 14 juli. Zoo even kom ik uit het gebergte der Maroniten; alles is in oproer, alle stammen hebben de wapenen opgevat, slechts eenige kleine emirs, die echter groot kánnen worden, staan aan het hoofd. Alle belastingen en geldbetalingen zijn niet slechts geheel geweigerd, men verlangt van de Turksche regering nog 300,000 thalers voor de hemel weet welke inspanningen en voorschotten in het vorige jaar. De Turksche troepen zullen de bergbewoners moeten aangrijpen, en men spreekt er hier in Beyrut van, dat de Engelschen de Turken zullen helpen. De zaken in het Oosten gaan ras vooruit.»

DENEMARKEN.

Kopenhagen, 31 juli. Uit Elsenour meldt de daar verschijnende courant: De Zweedsche commissaris, de kamerheer Rosenblad, is hier nu aangekomen, om met de door de koning van Denemarken en de koningin van Engeland benoemde commissarissen, betrekkelijk de regeling van eenige met den Sond-tol in verband staande punten, in onderhandeling te treden. Deze punten moeten, naar hetgeen wij vernomen hebben, voornamelijk de vacatie-gelden en eene naauwkeurige controle voor de aangifte van tolplichtige waren betreffen, in welk opzigt tot nu toe vele onregeligheden moeten hebben plaats gehad.

ITALIE.

Rome, 31 juli. Brieven uit Turin, van den 29sten dezer, melden, dat het ongeluk, hetwelk den koning van Sardinië in zijn kasteel te Racconia trof, geen der erge gevolgen heeft gehad; die men in het begin schreef te vreezen. De koning heeft niets in zijne gewone bezigheden veranderd; hij heeft geene smart gevoeld en behoeft het bed niet te houden.

Florence is het tooneel van eene schrikkelijke gebeurtenis geworden. Prins Corsini had in zijne dienst eenen neger, Zamor genaamd, mahomedaan, die Maria Nunciata Goldoni, eene ijverige katholieke, bemijde. De neger had eene kleine som verzameld en de ouders van Maria Nunciata hadden hem huone dochter ten huwelijck toegestaan. Het enige beletsel was de godsdienst; alle pogingen om den neger te bekeeren waren vruchteloos. Op eenen vrijdag noodigde de vader Zamor bij een feest, waaraan de gansche familie deel nam. De maaltijd was vreljck. Zamor bediende zich van eenen schotel vleesch met rijst; maar Nunciata hem wijn geënd hebbende, slootte hij het met verachting terug, waarop het meisje zeide: »Gij zijt geen mahomedaan meer; gij hebt zoo even varkensvleesch gegeten.» Deze

woorden maakten den neger woedend. Hij nam een mes en stootte het in de borst zijner aanstaande. De ouders schieten toe, Zamor werpt zich op den vader en doodt hem insgelijks, daarna de moeder, vervolgens den zoon, die om hulpschreeuwde. Twee karabiniers, op het geschreeuw der slagtoffers toegeschoten zijnde, wordt de één door Zamor, die een geweer onder zijn bereik vindt, nedergelegd, terwijl de ander hem op zijne beurt het leven ontneemt. Er zijn zes lijken begraven!

ZWITSERLAND.

Bern, 31 juli. Dat de kloostervraag voor den thans vergaderden landdag niet voor goed beslist zal worden, kan wel als zeker worden aangenomen. Twaalf standen zouden zich hiertoe met het besluit van Aargau moeten vereenigen, hetgeen niets minder dan waarschijnlijk is. Volgens het oordeel van mannen, welke verstand hebben van zaken, den landdag betreffende, zullen zeven standen voor de herstelling van alle kloosters zijn, namelijk, Lucern, Uri, Schwyz, Unterwalden, Zug, Freiburg en Neuchâtel. Daarentegen zullen zich met het voorstel van Aargau vereenigen: Aargau, Bern, Genève, Thurgau, Tessin; dus vijf standen. De kantons Appenzell en Basel tellen niet mede, daar hunne beide halve stamren aan wederzijden zullen vallen. Schaffhausen, Waad, St. Gallen, Graauwbuunderland, Solothurn en Wallis, waarschijnlijk ook Zurich, zullen de zaak trachten uit te stellen; Glarus zal weifelen en zich wellicht aan de kloosterkantons aansluiten. De overwegende standen zullen later deels op de eene, deels op de andere zijde vallen, deels eenen middenweg voor slaan. Intusschen zal Aargau het besluit ten uitvoer brengen; niemand kan het verhinderen, en de landdag zal nog lang met de kloosters te doen hebben. St. Gallen zal den landdag tot in den herfst verdagen.

DUITSCHLAND.

Dresden, 28 juli. Het ministerie van oorlog denkt er ernstig aan, de gezamenlijke officieren van alle graden het dragen van burgerkleedren te verbieden. Hoe ongemakkelijk deze maatregel zijn moge, zoo schijnt zij toch noodzakelijk, om de groote kleederpracht en het ten gevolge daarvan toenemende schulden-maken te voorkomen.

München, 31 juli. Naar wij vernemen heeft de schorsing van den hofprediker, den heer Eberhard, van hooger hand hare bevestiging verkregen.

Spiers, 1 aug. De wijnprijzen zijn in den laatsten tijd aan onze bergen aanmerkelijk gerozen. — Gedurende den storm van 18 juli zijn in de nabijheid van Oppau 2 zoogenaamde lijnridders met 4 paarden (welke voor een schip gespannen waren, om het stroom-op te trekken) door het geweld van den storm in den Rijn gestort, en daarin verdrinken.

Ems, 2 aug. Niettegenstaande het onaangename weder, den onophoudelijken regen en de stormen, die ons zoo zelden eenen helderen, warmen zonnestral vergunnen, kunnen wij ons over het bezoek onzer schoone badplaats niet beklagen. De jongste badrijt telt reeds over de 3500 gasten en omstreeks 1500 doorgereide vreemdelingen: — een getal, dat, te oordeelen naar de nog gedane bestellingen van woningen, aanmerkelijk zal vermeerderen.

Hamburg, 2 aug. Te Cuxhaven is algemeen het gerucht verbreid, dat zich bij Helgoland eene haai zou vertoond hebben, en er wordt bijgevoegd, dat bereids vele badgasten, het voor gevaarlijk houdende in de nabijheid van dezen vraatzuchtigen gast te baden, de badplaats verlaten hebben. — Hoewel het gansch niet tot de onmogelijkheden behoort, dat zulk een zee monster

door den storm in dat oord is gestrand, zoo kan men toch voor de waarheid van bovenstaand berigt niet instaan, maar heeft hetzelfde bevestiging noodig. (H. C.)

Frankfort, 4 aug. Niet eene zeer groote, zoo als het in publieke bladen heet, maar integendeel eene zeer geringe meerderheid van het wetgevend ligchaam, namelijk eene meerderheid van slechts 34 tegen 31, heeft in de zitting van den 24sten juli het door den senaat aangeboden ontwerp van wet tot uitbreiding van het verbod tegen het spel verworpen, en hetzelfde zou zonder twijfel aangenomen zijn, gelijk men dit ook algemeen verwachtte, wanneer niet toevallig verscheidene leden van het wetgevend ligchaam, van welke men met zekerheid kan aannemen dat zij voor de aanneming van het ontwerp zouden gestemd hebben, afwezig geweest waren. Niet ongegrond schijnt dus het gerucht te zijn, dat het betrekkelijke wets-ontwerp, misschien met de eene of andere wijziging, nogmaals zal voorgedragen worden.

PRUISSEN.

Berlijn, 2 aug. De baron v. Bulow is gisteren morgen naar Frankfort a/M vertrokken, om zijn ambt als afgevaardigde van Pruisen bij den bondsdag te aanvaarden. — Sedert den genigen tijd verhalen publieke bladen, dat de heer minister v. Rochow in Gastein met den keizerlijk-Russischen minister van financiën graaf v. Cancrin een handelsverdrag sluiten zal: een hersenschimmig berigt, daar beide ministers met verlof zijn. Ook luiden de mededeelingen van onze Oostelijke grenzen geheel anders; het Russisch gebied is voor den invoer onzer producten gesloten en de betrapte smokkelaars worden levenslang naar Siberië gezonden.

— Den 1sten september beginnen de herfstmanoeuvres bij Kapsdorf in Silezië, en eindigen den 13den derzelfde maand met eene groote parade.

— Volgens ontvangerberigten bevindt zich de aartsbisschop v. Dunin tegenwoordig in Marienbad om eene badkuur te ondergaan.

Trier, 3 aug. Gisteren had op de Moesel-stoomboot n° 2 bij de afvaart van Cochem het treurig ongeluk plaats, dat de bij dit schip verbonden jonge machinist, bij gelegenheid dat hij de machine in beweging wilde brengen, door dezelve getroffen werd, en, zoo als men zegt, zwaar gewond in Cochem moest achtergelaten worden. (Trier. Ztg.)

Keulen, 6 aug. Heden namiddag is de voormalige raadpresident en minister van buitenlandsche zaken van Frankrijk, de heer Thiers, op zijne reis naar Berlijn van Aken hier aangekomen en aan het hôtel Zum grossen Rheinberg afgestapt.

Kleef, 5 aug. Zoo als gisteren gemeld werd zijn de twee vrouwen, die door de politie te Kevelaar wegens het uitgeven van valsche drieguldenstukken in hechtenis genomen waren, dadelijk daarna door het gerecht weder op vrije voeten gesteld, als zijnde het niet genoegzaam gebleken dat deze verspreiding van valsche munt voorbedachtelijk geschied is. Heden echter is eene dier vrouwen (eene adellijke weduwe van aanzienlijken huize, doch thans van zeer bekrompene geldelijke omstandigheden) door het gerecht op nieuw gearresteed en met haar eene andere vrouw van geringeren stand en een heer, die van eenen Helgolandse familie afkomstig is. Deze drie personen — en, gelijk men zegt, nog eenige andere, welke de politie nog niet heeft kunnen in handen bekomen — moeten onder eene bijzondere verdienking staan, de valsche drieguldenstukken vervaardigd en daartoe bij eenen apotheker alhier antimonium en salnitri gekocht te hebben. Dit laatste schijnt dan ook op het spoor der verdachten gebragt te hebben.

ENGELAND.

Londen, 4 aug. De dezer dagen uit Oostindië ontvangene berichten omtrent China hebben hier eenen ooraangenamen indruk gemaakt, nademaal uit dezelve blijkt, dat het Chinesche bewind laatstelijk geenszins tot eene beslechting der geschillen geneigd was, maar integendeel had aangekondigd, dat het niet zou rusten, voor dat de Engelschen geheel verdreven waren. Men verwacht derhalve, dat onze troepen eenen ernstigen tegenstand zullen ontmoeten, en men is niet zonder vrees, dat dezelve, ondanks hunne voortreffelijkheid en geduchte wapening, gevaar zullen loopen van in ongelukkigheid te geraken, indien het den Chineschen keizer mogt gelukken, de bevolking, die ettelijke millioenen telt, algemeen tegen hen in beweging te brengen.

Voorts blijkt uit deze berichten, dat op het vaste land van Oostindië het Britsche bewind bij voortdurende schier aan alle zijden met oorlogen tegen de naburige volken te kampen heeft.

— Een der hoofdorganen van de Tory-partij meent, dat de heer Peel verklaard heeft, dat hij de herkiezing van den heer Shaw Lefevre, als voorzitter van het Huis der Gemeenten, zal ondersteunen, en dat daarop een aantal voorstanders van genoemden staatsman zich vereenigd hebben met dit besluit. Het plan van een gedeelte der behoudende partij, om den heer Wilmot tot de bedoelde waardigheid te doen benoemen, zal nu denkelijk opgegeven worden.

Londen, 5 aug. Lord John Russel heeft aan de ministeriële leden van het Huis der Gemeenten eene circulaire gezonden van den volgenden inhoud:

»Downingstreet, 31 juli 1841.

Bij de zamenkomst van het parlement op 19 augustus zal de Kamer der Gemeenten zich terstond bezighouden met de verkiezing van haren president en het onderzoek van hoogstgewichtige zaken; ik verzoek u zitsdien ten dringendste dien dag op uwen post te zijn.

— Het bevestigt zich, dat de keizer van China het ter dood brengen van Keshen, zijnen stedehouder te Canton, heeft bevolen, omdat hij den aanval der Engelschen tegen den ingang der rivier van Canton niet heeft woen te beletten. De monarch wil den barbaren eenen verdelgingsoorlog aandoen, gelijk men zien kan uit het onderstaande document:

Edict van den keizer van China.

»De Engelsche rebellen, reeds dadelijk de forteressen Shakuh en Tackuh veroverende, onze dappere officieren en soldaten wonden toebrengende, hebben ons de tanden doen knarsen en in verwenschingen doen uitbarsten. Daarom hebben wij Yshshan, Lungwan en Yangfang speciaal gelast in ieder ressort aanzienlijke troepenmassas te verzamelen en op te doen rukken, ten einde de vijanden uit te roeijen. Maar thans zijn zij de forteressen Foomun (mond van den Tigris) komen aanvallen en vernielen en hebben zij zelfs onbeschaamdelyk tot zeer nabij de stad (Canton) durven naderen, alzoo eene ontzettende opschudding veroorzakende. Van alle verstand beroofd en onze hemelsche dynastie met verachting aanschouwende, hebben zij hunne hardnekkige rebellie tot dat uiterste gedreven, en ik, de keizer, zweer thans, dat de twee mogendheden niet te zamen zullen blijven leven; de eene of de andere moet overwinnen of sterven. Dat Yshshan, Lungwan en Yangfang, met den noodigen tijd voor derzelve aankomst, onze vaderlandslievende soldaten in orde brengen, en, door hunne vereenigde pogingen, al de Engelsche barbaren in hunne magt nemen. Op deze wijze zal onze woedende verontwaardiging tot bedaren komen. Wanneer niet het gehele getal van die barbaren dusdoende wezenlijk wierd vernietigd, hoe zoude dan ik, de keizer, de geden van hemel en aarde kunnen beantwoorden en de verwachtingen van mijn volk regtvaardigen. Dat men dit eerbiedige.

FRANKRIJK.

Parijs, 5 aug. Het gerucht, ten aanzien van het in staat van beleg verklaren van Toulouse, is niet bevestigd. De prijs der fondsen is dien ten gevolge heden weder verbeterd. De gewone berichten uit die plaats van den 2den melden, dat de volmaaktste orde en rust bleven heerschen; — dat echter door de overheid steeds maatregelen van voorzorg genomen werden. Een lid van het nieuw benoemde stedelijke bestuur had reeds deszelfs ontslag ingediend; zoo als het bewind zulks doet voorkomen, uithoofde van zwakke gezondheid; de lieden der bewegingspartij laten echter niet na, hunne yrengde over dit voorval aan den dag te leggen.

— Bij voortdurende ontvangt men uit het zuiden ontvarende berichten ter zake der fiscale verordeningen. Te Lijonne hebben op den 3den onlusten plaats gehad,

en heeft de inspecteur der directe belastingen tegenstand ondervonden in de uitoefening zijner ambtsbezigheden. Zoo ook kunnen op het platte land de controleurs der belastingen zich nergens vertoonen, om de bevolene volks-telling te doen plaats hebben; en verzekert men, dat in het arrondissement van Villefranche op een dier ambtenaren is geschoten geworden.

— Heden is een koerier van Londen alhier aangekomen met dépêches voor den heer Guizot; men verzekert, dat tevens doot het Engelsche kabinet eene nota is overgelegd geworden, betrekkelijk het ontwerp van een tusschen Frankrijk en België te sluiten handelstractaat. Men verwachtte, dat het vraagstuk aangaande het stichten der Belgische grensvestingen spoedig behandeld zou worden.

— Het schijnt zeker, dat te Oberbouw bevel is ontvangen, om al de op de onderscheidene werven in aanbouw zijnde oorlogsvaartuigen zoo spoedig mogelijk te voltooijen.

— Men was in Madrid niet zonder vrees van in moedelykheid te zullen geraken met het bestuur van Groot-Britanje, wegens het aanhouden en niet weder uitleveren van een Engelsch vaartuig, geladen met sluikgoederen. De Spaansche kustwachter Robinson heeft dat vaartuig onder Engelsche vlag, genaamd Ricardo, buiten de grenslij, welke aan het eerstgenoemde vaartuig was aangewezen, aangehouden, en, daar het met sluikgoederen beladen was, naar Malaga opgezonden. Vandaar is het naar Carthagena gezeld.

De Engelschen hebben eene gewapende stoomboot afgezonden, om de uitlevering van de Ricardo te vorderen. De overheden van Carthagena hebben echter verklaard, dat, daar hetzelfde verbodene waren aan boord had, deze uitlevering geenszins plaats konde hebben. Op dit bescheid is de gewapende stoomboot vertrokken, doch met de verklaring van den kapitein, dat hij zich alsu van den Spaanschen kustwachter Robinson meester zoude maken, al moest hij er een gevecht aan wagen, en dit vaartuig niet zoude ontslaan, dan na de uitlevering van de Ricardo.

Parijs, 6 aug. Toulouse blijft volmaakt rustig; door de met de instructie belaste overheden zijn bevelen van geleide uitgevaardigd tegen de geranten der dagbladen l'Utilitaire, l'Emancipation en l'Aspic; gedurende den dag zijn verscheidene arrestatiën gedaan; de instructie wordt ijverig voortgezet.

— De dagbladen van Livorno en Lucca van 22 juli spreken van luchtverschijnselen, welke schijnen te doen gelooven dat wij op het punt staan van eene groote aardse omwenteling te beleven. Den 17den is plotseling een warme wind ontstaan, dien men bijna met den uit eenen ketel vliëgenden stoom zou kunnen vergelijken. Ten 12 ure is het weerglas tot 30 graden Reaumur geklommen en in den nacht van 18 op 19 heeft men drie schokken van aardbeving ondervonden. Dit zelfde heeft te Napels plaats gehad.

— De brieven uit Triëst spreken ten stelligste tegen het gerucht, volgens hetwelk de cholera zich in die stad zou hebben vertoond. Overigens was de gezondheids-toestand over gansch Italië geruststellend.

Parijs, 7 aug. De uitvoering der wet, wegens de opschrijving voor de belasting, ontmoet overal in Frankrijk tegenkanting; zoo heeft de arrondissements-raad van Marseille het besluit genomen, om het hooger bestuur te verzoeken dien maatregel provisioneel niet door te zetten. Ook te Dyon, Senre en verscheiden andere plaatsen hebben de gemeentelijke besturen protesten tegen de uitvoering van dien maatregel ingezonden.

Men geloof, dat de minister van financiën, ten gevolge van het algemeen verzet tegen zijnen fiscaalen maatregel, genoodzaakt zal wezen zijn finaciëel plan te laten varen en de zamenkomst der Kamers zal afwachten; om eene magtiging tot het doorzetten daarvan te erlangen.

Uit een artikel in het dagblad la Presse van heden ochtend blijkt, dat de minister van financiën thans vastelijk heeft besloten, om de geldleening niet te negociëren vóór de opening der Kamers.

— De Emancipation van Toulouse, dd. 4 dezer berigt, dat daags te voren een politie-commissaris aan de drukkerij van dat dagblad is verschenen en deszelfs gerant, den heer Barlet, gevankelijk heeft weggevoerd. Een dergelijke maatregel werd bij het dagblad l'Utilitaire uitgevoerd.

— Een bosch in de gemeente Venables bij Evreux, ongeveer vijf morgen groot, en gelegen op eene afnelliende hoogte, is door den regen losgeraakt en op eeneu kamp haver neergegleden. Het blijkt, dat de regen de benedenlaag losgemaakt en daarop het gewigt van de bovenlaag deze buitengewone nederzinking veroorzaakt heeft. De eigen-

naar van den haver was ten hoogste verbaasd, toen hij zijn veld eensklaps met houlgewas bedekt zag; want de boomen zijn slechts weinig ter zijde gebogen en het is waarschijnlijk, dat zij, den keijachtigen grond der hoogte verlaten hebbende, hunne wortels gaarne zullen uitbreiden in den vetten grond der valei. Het wetboek heeft in zulk een geval niet voorzien en de rechtsgeleerden zullen zeker geroepen worden om er uitspraak over te doen. (Journ. de la Haye.)

BELGIE.

Brussel, 5 aug. Gisteren heeft de minister Notkomb eene ordoonantie geleekeend, waarbij de invoer van granen, van af den 1den dezer, wordt vrijgesteld.

Brussel, 6 aug. Men herinnert zich, dat een koninklijk besluit van 17 juli jl. de regten verminderde op de rivieren en kanalen van den staat, ten behoeve der naar Holland uitgevoerd wordende steenkolen. De Moniteur van heden morgen bevat eene ministeriële resolutie van 4 augustus, houdende de wijze, waarop het voormelde koninklijk besluit zal worden toegepast.

Brussel, 7 juli. Niemand doet niet, vóór het verschijnen van den Moniteur van heden morgen, aan eene omwenteling in het kabinet van België. Het geheim was volkomen bewaard geworden. Een koninklijk besluit, verklarende dat persoonlijke redenen aan den minister van buitenlandsche zaken niet toelaten zijne portefeuille te behouden, kondigt aan, dat de demissie van den graaf de Meulenaere, gouverneur van West-Vlaanderen, is aangenomen. Om hem op te volgen, geeft de graaf de Brier het departement der finaciën, hetwelk hij bestuurt, aan den heer Smits, gedeputeerde en directeur der bank van België, over, die in deze laatste betrekking provisioneel vervaagen wordt door den heer Sivert.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 8 aug. Gisteren achtermiddag, omstreeks zeven ure, is een der watermolens van den Sloterpolder, staande tusschen de Baarsjesbrug en Overtoom, aan de Kostverloren Wetering, zoo men meent ten gevolge van het heet loopen van den hals, in brand geraakt en geheel in asch gelegd. De inhoud van den molaar is gelukkig grootendeels gered.

's Gravenhage, 6 aug. Dezer dagen zijn er onderscheidene bijeenkomsten van den raad van state en van den raad van ministers gehouden, die, naar men verneemt, zeer langdurig en de aandacht zeer levendig moeten zijn geweest, en waarin, naar men zegt, onder anderen gehandeld moet zijn over verscheidene ontwerpen van wet, welke de regering voornemens is aan de Staten-Generaal, hetzij in de aanstaande bijeenkomst der Kamers, hetzij in de najaarszitting, aan te bieden. Men verneemt voorts, dat men ook bij de departementen ijverig werkzaam moet zijn aan het vervaardigen van voordragten van wet, of het daartoe bijeenbrengen van stukken en bescheiden, en dat wel over onderscheidene belangrijke onderwerpen, die sedert jaren hangende en onafgedaan gebleven waren.

Heden heeft Z. M. de koning de vergadering van den raad van state gepresideerd. (Handelsblad.)

— Mistress Elizabeth Fry, beroemd wegens hare loffelijke en ijverige pogingen, om het lot der gevangenen in Engeland te verbeteren, en die zich sints eenige dagen in deze stad ophoudt, heeft gisteren in het Hotel de Bellevue eene katechetische vereeniging gehouden. De heer Joseph Carnay, die de beroemde menschenlievende vrouw vergezelt, heeft aan het aanzienlijk auditorium, dat bij deze gelegenheid vereenigd was, den staat van de hervorming der negers in Westindië geschetst, welke met veel belangstelling is aangehoord. Mistress Fry heeft, op hare beurt, bijzonderheden medegedeeld over de gevangenis, welke zij in verscheidene landen bezocht heeft, die op de aanwezigen eene diepen indruk maakte. Deze vereeniging is geheel aan menschenlievende gesprekken gewijd geworden.

's Gravenhage, 7 aug. Gisteren heeft mej. E. Fry die zich zoo zeer het lot der gevangenen aantrekt, een bezoek in het huis van burgerlijke en militaire terzoking alhier afgelegd.

— Gisteren heeft de nieuw benoemde advocaat-generaal bij het provinciaal gerechtshof van Vriesland, de heer J. F. Bourboom van Sloterdijk, voor den Hoogen Raad, kamer van vacantie, den eed, als zoodanig afgelegd.

— In deze residentie is overleden den heer Mr. J. J. Loke, oudste raadsheer bij den Hoogen Raad der Nederlanden. Derhalve zal de Tweede Kamer zich eerlang met het opmaken eener lijst van drie kandidaten, tot aanvulling der opengevallene betrekking, hebben bezig te houden. Het is uit die lijst, dat door den koning eene keuze wordt gedaan.

Mogelwerk.

Napoleon en de gehelminnige dame.

(Uit de papieren van een diplomaat.)

DE EERSTE WAARSCHUWING.

Toen Napoleon tot eerste consul voor zijn leven benoemd werd, was zijn hof gelijk aan dat van eenen koning. De oude kostumes werden weder ingevoerd, de wet der etiquette werd even zoo streng, als zij voor honderd jaar geweest was. Daar de consul het paleis der Tuilerien voor een treurig verblijf hield, zoo bragt hij het grootste gedeelte zijner ledige oogenblikken in Malmaison door, hoewel het wat te klein was voor de tentoonstelling zijner magt; toen hij zulks bemerkte, nam hij van het paleis te St. Cloud bezit, dat hij, toen men het hem eens aangeboden had, met de woorden: »Ik zal niets van het volk aannemen» geweigerd had; de zoo even aangehaalde woorden had hij, nadat hij de eerste moeilijkheden zijner loopbaan had overwonnen, spoedig vergeten.

De eerste minister Cayrol moet de eerste geweest zijn, die zich in eenen gegalonneerden rok bij een lever bevond; anderen volgden weldra dit voorbeeld en zoo namen borduursels en zijden kousen welhaast de plaats van zwaard en laarzen in. Bij eene vergadering te Lyon zag men Buonaparte eenen met roode zijde geboorden rok dragen, en alle op eene audiëntie verschenen Engelschen droegen gepoederd haar; ook senige hovelingen droegen poeder. »Kleinigheden, — zegt een ernstige geschiedschrijver — waren staatsaangelegenheden geworden.» De oude dames van het hof van Lodewijk XV waren aan de spits der antirevolutionnaire partij; de jongere vreesden, dat het oude kostuum weder ingevoerd zou worden; maar mevrouw Buonaparte behoorde tot de oppositiepartij, en welligt hebben de Fransche dames het aan haren invloed te danken, dat zij haar niet zoo als oudtijds, gepoederd moesten dragen. Gelijkheid, als aan het hof van Versailles, was voor de op het lever verschijnenden de voorwaarde. Vele hadden de gewoonte van naar kerk te gaan geheel verlerd, en eenige hadden zelfs mede getracht de godsdienst over te werpen. Er was echter niets zoo schitterend als deze godsdienstige plegtigheid; de zangeressen van de opera zongen in de mis, en zij, die geene zitplaats aan het venster, tegenover het koor, konden vinden, gingen, met elkander pratende, in de galerijen op en neder. De eerste consul bezocht de kerk geregelder dan mevrouw Buonaparte lief was. Josephine bemindde haren man, die reeds ter prooi was aan de verzuchtige plannen, welke hem naderhand tot de echtscheiding bragten, van ganscher harte; zij vreesde vooral een medeminnaar, welke Buonaparte haar zou kunnen doen vergeten. Na waren evenwel de oogen van den consul gedurende de mis bestendig gevestigd op een der vensters, van de tegen overgestelde galerij, aan hetwelk een jong, buitengemeen schoon meisje stond, welker fonkelende oogen over een geboden-boekje schenen heen te gliden, om Buonaparte's doordringende blikken te ontmoeten.

»Wie is dat jonge meisje?» vroeg Josephine eene harer dames — »zij schijnt betrekking op Buonaparte te hebben, want ik heb gemerkt, dat zij een briefje liet vallen, hetwelk hij opgeraapt heeft.»

Niemand kon Josephine voldoende uitsluitsel geven; de jonge dame moest een Engelsche zijn, meer wist men niet van haar. De volgende dag yilde Buonaparte na het ontbijt met een paar paarden gaan rijden. Naar welke zij hij de leugens of hij viel van de bank. Hij trachtte weder te gaan zitten, viel echter nogmaals en werd flauw. De paarden werden schrik gingen op hol. Het gelukte Duroc, dezelve staande te houden, en de eerste consul werd in zijne kamer gebragt. Nadat hij weder bijgekomen was, herinnerde hij zich het in de kerk gevondene briefje en Josephine, op zijne schouders leunende, las:

»Ga van daag niet rijden!»

»Hoe kon zulk een angeluk voorspeld worden? Duroc, laat toch den wagen onderzoeken.»

Duroc gehoorzaamde, en kwam kort daarna bleek en geschrikt terug, ging met den consul in een zijvertrek en zeide:

»Consul, ware dit loeval u niet overkomen, zoo zou ons lians met ons gedaan zijn; onder uwe bank lag eene schroot geladene bom. Nog eenige minuten en de bom zou het kruid aangestoken hebben. Men moet het mededeelen.»

»Spreek geen woord daarvan,» antwoordde de consul — »zulk eene proef wordt altijd door meerdere

gevolgd. Laat Josephine niet bemerken, in welk gevaar zij verkeerd heeft, ook Hortense, Joseph en Camille; zegge men niets; men moet de openbaarheid vermijden. Hier, Duroc,» — voegde hij er bij — »lees eens, daar hebt gij een soortgelijk geval.»

Duroc nam het boek uit Napoleon's hand en las de volgende plaats:

»Cromwell had van een Duitschen vorst zes door »hunne schoonheid en vlugheid uitstekende paarden ten »geschenke ontvangen. Met deze dieren reed hij zelf »door Hydepark in eenen lichte wagen, waarin Turlow »zat. Hij hield het niet voor moeilijker zes paarden, »als drie natien te regeren; de vorige dieren echter »geraakten op hol en wierpen den wagen om. Bij de »zen val ging een pistool, dat hij bij zich droeg, af, »zonder hem te verwonden; de protector werd, door »den val een weinig, maar niet zoo erg als Turlow, »gekwetst; weggedragen.»

»Ik verlang niet met Cromwell vergeleken te worden,» — zeide Buonaparte, terwijl hij het boek toesloeg. — »Ben ik een huichelaar, een geestdrijver, een moedenaar, als de protector? Maar genoeg, ga nu staanden zondag mede naar de mis, daar zult gij een allerliefst schepseltje zien, ik zal haar u wijzen, zij zit aan het vierde galerij-venster rechts. Volg haar toch eens naar hare woning en beduid mij dezelve, dan — Allons!» —

DE TWEEDE WAARSCHUWING.

Den volgenden zondag verscheen de raadselachtige schoone niet in de mis; Josephine zocht te vergeefs — Napoleon insgelijks. »Winters was St. Cloud te koud, om bewoond te worden: de zoo eigenaardig Nivose genoemde maand naderde en de eerste consul keerde naar Parijs en de groote zalen der Tuilerien terug. Op eenen avond bestoog hij, door zijn adjutant Lauriston en de generaals Lannes en Berthier vergezeld, zijnen wagen, die op het punt stond te vertrekken, toen eene vrouw, het hoofd in eenen mantel gehuld en met een briefje in de hand, naderde.

»Burger consul!» — riep zij, terwijl zij hare handen naar hem uitstreekte — »ik smeeek u om Gods wil, loch niet —»

De wagen reed af, en Napoleon zeide: Naar den toon der stem te oordeelen moet zij schoon geweest zijn: ik kon haar gezigt niet zien. Zij reden voort en waren juist bij de opera aangekomen, toen er eene vreeselijke uitbarsting met het gekerm der gewonden en het gerinkel van alle glasruiten in de nabijheid vermengd, gehoord werd. Buonaparte trad met een vrolijk gelaat en dien vriendelijken maar ernstigen, hem eigenen blik, in zijne loge. Hij boog zich voor het verschrikte publiek, sloeg zijne armen kruislings over elkander en scheen opmerkzaam te hooren naar het Oratorium van Haydn: *de Schepping*, welke juist opgevoerd werd. Plotselijk herinnerde hij zich het ontvangen briefje, opende het en las:

»Om Gods wil, burger consul, bezoek heden avond de opera niet, of rijd ten minste niet door de rue Nicaise.»

De consul sloeg zijne oogen op, en zag in de bovenste loges het jonge meisje uit de kapel te St. Cloud, dat naar hem zag en over zijne redding verheugd scheen te zijn. Haar hoofd had geen ander sieraad, dan de lange lokken, welke over haren boezem goldten, over hare schouders hing de korte zwarte mantel, dien zij gedragen had, toen zij de koets van den consul naderde.

»Ga eens,» — zeide Buonaparte tegen Lannes — op de bovenste galerij, daar zult gij eene jonge dame vinden, die ik spreken moet — daar, ziet gij? juist tegenover ons! Zij draagt een zwarten mantel.»

Lannes ging naar boven, maar — de dame was verdwenen.

DE DERDE WAARSCHUWING.

Jaren verliepen er, de eene overwinning, volgde de andere. Eindelijk naderde het oogenblik, dat er vreedende legers Frankrijk binnenrukten en Napoleon genoodzaakt was, den scepter, dien hij, gelijk hij zelf zeide, »opgeraapt had,» neder te leggen.

Het eiland Elba werd een tijd lang het schitterendste punt des aardbols. De keizer deed slechts eene schrede van den golf van Juan naar Parijs; waarop vervolgens het rijk door den slag van Waterloo weder in wanorde gebragt werd. De keizer, wiens adelaars bestemd waren huanne vlugt niet weder over de wereld uit te breiden, gaf zich aan de Engelschen over. Eer hij de boot, welke hem aan boord van het Engelsche schip brengen zou, bestoog, omringden hem zijne vrienden, om voor het laatste afscheid van hem te nemen. Te midden van

dit gedrang vertoonde zich eene uitstekend schoone vrouw, welke beproefde den keizer te naderen. Zij had tranen in hare oogen, hetwelk haar nog belangrijker maakte.

»Lees dit!» — zeide zij, den keizer een briefje overreikende — »nog is het tijd!»

Napoleon las, en geloofde, toen hij opzag, weder in het park van St. Cloud te zijn, of in de opera Haydn's *Oratorium* aan te hooren. De woete waan duurde slechts kort, hij schudde het hoofd, verscheurde het briefje en wierp de stukken in de baren van den opkomenden vloed.

»Het is geen tijd! ik kan niet meer terug!» — Hiermede trok hij eene rebijnen ring, een aandenken uit zijne Egyptische veldtochten, van den vinger, bond dezelve der raadselachtige dame aan, waarop deze zijne hand kustte en luid weende.

Daarop betrad hij de Engelsche boot.

Van deze drie waarschuwingen kwamen twee te laat, en op de derde, welke van nut zou hebben kunnen zijn, werd geen acht geslagen.

De schoone profetes stierf in 1837, en hare geschiedenis was den hertog van Otranto (soverein) beter bekend, dan hij er voor uit durfde te komen. Het veronacht dat wij over dit onderwerp gezegd hebben, is alles, wat ons vergund was mede te deelen.

Het Amerikaansche badleven.

(Uit Buckingham's: *America historical, statistic and descriptive*).

De badplaats Saratoga biedt welligt den vreemdeling de beste gelegenheid aan, de Amerikaansche samenleving op den grootsten maatstaf en in de grootste verscheidenheid der klassen te gelijker tijd te zien. Want met uitzondering van den kleinhandelaar en dagloner heeft hier iedere klasse hare vertegenwoordigers. De rijke kooplieden van Nieuw-Orleans, de vermogende planter uit Arkansas, Alabama en Tennessee met den trotscheren en geslepen landeigenaar uit Georgia, de Carolina's en Virginia; de gelukkige speculant in landerijen uit Kentucky, Ohio, Missouri en Michigan, de rijke kapitalist uit Boston en New-York, de ernstige kwaker uit Providence en Philadelphia, de staatsbeambte uit Washington en de geleerde professor uit Nieuw-Haven, Cambridge en Hartford — allen vereenigen zich in eene wonderlijke verscheidenheid, en vertoonen zoo duidelijk hunne onderscheidene, maar echt karakteristieke trekken, dat de vreemdeling tegelijk de geheele Vereenigde Staten voor oogen ziet, en een ruim veld ter beschouwing hunner verschillende vertegenwoordigers heeft. In 't algemeen gesproken vond ik bij het gezelschap in het hôtel Congress-hall even zoo veel elegante heeren en veel meer schoone vrouwen dan onder een gelijk getal personen in de eene of andere Engelsche badplaats.

Onder de mannen in de fatsoenlijke kringen alhier is een zeer aanmerkelijk onderscheid tusschen de oude en de jonge. De bejaarde mannen uit het zuiden, namelijk uit de Carolina's en Virginia, zijn, wat men bij ons volmaakte *gentlemen* uit de oude school noemen zou, zorgvuldig, zelfs elegant in hunne kleeding, beleefd en vriendelijk in hun gedrag, los in hunne zeden, zoo ver de mode dit veroorlooft, warm in hunne vriendschap, hevig in hunnen toorn en zeer gestreng in alle punten van eer en etiquette. De overblijfsels van het leenstelsel van Virginia, waar groote landerijen erfelijk van den vader op den oudsten zoon overgingen, hielden dezen toon en deze gebruiken in stand. De jonge lieden onder de *fashionables* apen haast allen in kleeding en voorkomen de Londensche modeheren na, en onderscheiden zich zoodanig door eene geaffecteerde kleeding, door bakkebaarden en knevels, alsmede door andere vreemde modegekeden, dat zij zelve vreemdelingen schijnen, en zoo lang op het vasteland in Europa gereisd hadden, dat zij de sporen van huu verblijf te Rome, Napels en Parijs nog aan zich droegen. Hunne manieren waren meer gemeenzaam dan beleefd, en onderscheidden zich meer door onstuimigheid en lachheid dan door bevalligheid en vriendelijkheid. Onder de mannen van de hooze standen der *mannish* staan de jonge ver achter bij de oude, zoowel wat de conversatie als de manieren betreft, en dit onderscheid is veel grooter dan het verschil van ouderdom regvaardigt. Ook coorper, ofschoon zelf een Amerikaan, heeft deze ontaarding opgemerkt, en alles komt met zijne beschouwingen overeen.

De jonge lieden van beider kunne doen hier wat zij willen. De jonge dames voeren in gezelschappen geheel den boventoon, even als de jonge mannen bij de beslissing over staatkundige aangelegenheden, zoodat de ouden geheel in de schaduw gesteld of slechts op het tooneel

bragt schijnen, om toe te zien, hunnen bijval te niten en te betalen. Hier te Saratoga, in alle gezelschappen, welke ik bijwoonde, op bals en concerten en op wandelingen, schijnen de getrouwde dames slechts beschouwd te worden als personen, welke aan het gezelschap der jonge eenen steun geven, terwijl deze alle gezagen invleed aan zich behouden, en uitsluitend de opmerkzaamheid der mannen tot zich trekken. Velen gelooven dat het overgroot vertrouwen, hetwelk men in de jonge lieden stelt, door hun te veroorloven dikwijls alleen te zijn, voor hunne deugd heilzamer is dan een grootere dwang. Wanneer echter de gevolgen niet erger zijn, zoo schrijf ik dit meer aan het koude temperament der dames toe.

Allo staan hier tusschen zes en zeven uur op, en om half acht is de gezelschapszaal der groote hôtels met 2 tot 300 personen opgevuld, welke wachten tot dat de deuren der eetzaal opengaan, waar deze groote menigte gaat zitten ontbijten. Dit ontbijt is zeer substantieel, daar een groot deel er van uit vleeschspijzen bestaat; maar de spoed, waarmede het geëntigd wordt, is het merkwaardigste daarvan, want de langzaamsten hebben niet meer dan een kwartier uurs noodig, de vlugsten hebben in vijf minuten gedaan. In de bedrijvige handelsteden laat zich dit verklaren, doch men eet hier, waar men den ganschen dag in ledigheid doorbrengt, even schielijk. Men verdringt elkander om de schotels, het geraas en getier der *kellners* met hunne borden, messen en vorken is inderdaad verdoovend; niemand verkrijgt eigenlijk wat hij wil, en ieder verlangt iets. De statige elegantie van een Engelsch ontbijt levert het grootst mogelijke contrast op met de ruwheid van zulk een Amerikaansch maal. Op fijne manieren wordt bij zulk een maal niet gelet; velen staan op, hebben nog den mond vol, en kaauwen nog onder het weggaan.

De tijd tusschen het ontbijt om acht en het middageten om twee uur wordt door de vrolijksten tot allerhande togjes in den omtrek besteed; de meesten echter blijven te huis, en in de gezelschaps-zaal vormen zich groepen van jonge lieden, die uren lang met het ellendigste gesnap — want men kan het niet eens onderhoud noemen — doorbrengen; noch aan boeken, noch aan muziek of teekenen wordt eenige tijd besteed. Het aankleeden voor het middagmaal neemt een ledig uur weg. Het diner begint, en het toneel van den morgen wordt herhaald. De spijzen zouden in Engeland voor grof en slecht doorgaan; schotels zijn er weinig in getal, erbarmelijk gekookt, meest slechts laauw; in vijftien, hoogstens twintig minuten is alles afgedaan, en nu brengt men den namiddag deels in de slaapkamer door, deels in de gezelschaps-zaal of op de schaduwrijke wandelingen. In al de groote hôtels is alles aan den uiterlijken schijn opgeofferd. De overdekte wandelingen, 200 voet lang, 20 breed en 50 hoog, de eetzaalen, die 400 menschen bevatten kunnen, de ruime gezelschaps-zalen, alles is schoon en prachtig; maar de slaapkamers zijn klein, slecht gemeubeld en voldoen in goenen deele aan hetgeen men, op den uiterlijken schijn afgaande, zou verwachten.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en VETHOUDEREN der stad Arnhem, de spoedige blussching van den brand, voorgevallen in den nacht van den 6den deser maand, aan den betoonden ijver en de doelmatige hulp, door de ingezetenen en het garnizoen deser stad aan den dag gelegd, dank wetende;

Bethnigen dezelve hiermede Hun Edel Achtb. bijzondere tevredenheid, en vertrouwen dat zij, hunne meeste voldoening zullen vinden, hunne mede-ingezetenen bijstand verleend en voor verdere ongelukken behoed te hebben.

En zal deze warden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse alhier gebruikelijk.

Arnhem, den 7den augustus 1841.

Advertentiën.

VELP den 5den Augustus 1841. — Heden beviel zeer voorspoedig van eenen Zoos Vrouwe **C. G. VAN DEN BERG**, Geb. **CAS-TENDIJK**.

Heden beviel zeer voorspoedig van eene DOCHTER, Vrouwe **E. C. A. A. C. B. VAN NES** geboren **BARONNESSE VAN HERTEFELD**.

Arnhem, den 6den Augustus, 1841.

Kenige kennisgeving.

Heden trof ons een treurig verlies door het overlijden van onze geliefde Moeder, **ANNA MARGARETHA REERINK**, Weduwe van **HENDBRIK WILLEM BROUWER**. Een spoedig toegenomen verval van

krachten maakte, in den onderdom van ruim 72 jaren, een einde aan haar voor ons zoo dierbaar leven.

Arnhem, den 7den Augustus 1841.

Uit aller naam,
H. BROUWER.

Heden namiddag overleed, ten gevolge eener on-tijdige verlossing, mijne dierbare Echtgenoot, **P. H. JANSEN VAN GALEN**, in den jeugdigen leeftijd van even 28 jaar; mij nalatende een kindje, te jong nog om dit voor ons zoo smartelijk verlies te beseffen. — Van deelneming mij verzekerd houdende, zoo verzoeken van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven.

Arnhem, den 8den Augustus, 1841.

G. HUPKES,
Logementhouder.

Op Maandag den 30sten Augustus 1841, des avonds ten 6 ure, zal, ten overstaan van den te Arnhem residenten Notaris **Mr. GERARD VAN ECK**, in het Zwijshoofd te Arnhem, bij inzet, in het openbaar geveild en 14 dagen later, bij toeslag, verkocht worden:

HET AANZIENLIJK LANDGOED WARNSBORN,

gelegen onder Arnhem, nabij den Amsterdam-schen Straatweg, bestaande in: een voor weinige jaren, bijna geheel nieuw gebouwd, ruim, gemakkelijk ingerigt en goed onderhouden **HEERENHUIS**, waarbij **KOETSCHUIS**, **STALLING** en **MANGELKAMER**, **TUINMANSWONING**, waaraan nog eenige Logerkamers zijn verbonden; **BOUWSCHUUR** met annex **MELKHUIS** en **BEESTENSTAL**, **ZAADBERG** en **SCHAAPSKOOL**; twee daartoe behoorende **BOUWMANSWONINGEN**, genaamd *de Blaasbalg* en *het Hooge Erf*, met de vereischte **BOUWSCHUREN**, **ZAADBERGEN** en **SCHAAPSKOOIJEN**; vier **DAGHURDERSWONINGEN**; voorts met goede **VRUCHTBOOMEN** beplante **TUINEN** en **BOOMGAARDEN**, waarin **TREKKASTEN** en **ORANJERIE**; vruchtbaar **BOUWEN** **WEIDELAND**; welig groeiende **BOOMEN**, **HOUTGEWASSEN** en **SCHAARHOUT**; alles aan en bij elkander gelegen, voorzien van **LOOPEND WATER**, en, door eenen doelmatigen aanleg, vele aangename Wandelingen opleverende: wordende het geheel op den Kadastralen legger aangevezen als groot ruim 22½ Bunders.

2°. Eene **BOUWMANSWONING** met ruim **ACHTERHUIS**, en daaraan verbonden zeer hecht gebouwde fraaie **KOEPKAMER**, waaruit men een allervoortreffelijk vergezigt heeft op de nabij liggende Stad en Rijnstroom en verder daarachter zich vertoonende Landschappen, met **MOESHOF**, **OPGAANDE BOOMEN**, **DENNEN** en **AKKERMAALS-BOSCHEN**; alles aan en bij elkander gelegen onder Arnhem en bekend onder de benaming van *den Heijenoord*, volgens den Kadastralen legger groot ruim 24½ Bunders.

3°. Eene **BOUWMANSWONING**, genaamd *de Vles*, met daaraan verbonden **HEERENKAMER** en daarbij staande **GEBOUWEN** en **BERGPLAATSEN**, gelegen op de beneden **Pley** onder **Huisen**; — voorts eene aanzienlijke daaraan grenzende hoeveelheid **UITERWAARDSCH**, **HOOI** en **WEIDELAND**, hoofdzakelijk onder **Huisen**, doch ook ten deele onder Arnhem gelegen, bij de betrekkelijke Kadastrale leggers aangevezen wordende als te zamen bevattende ruim 86 Bunders, welke in Perceelen en in eene **Messa** zullen worden geveild.

Alles te aanvaarden met den 27sten December 1841, en dagelijks te bezigtigen (uitgenomen des zondags), het Heerenhuis na belet gevraagd en toegang bekomen te hebben.

Ter bekoming van aanwijzing adressere men zich bij den Opzigtter **JAN SIEP**, woneude onder **Warnsborn**, terwijl de voorwaarden der veiling, gedurende acht dagen voor den inzet, ten Kantore van den Notaris **VAN ECK** ter lezing zullen liggen, alwaar mede visie der bewijzen van eigendom zal te verkrijgen zijn.

Te **Doesborgh**, in het **Heeren-Logement**, zal, op Zaterdag den 21sten Augustus 1841, in het openbaar worden geveild, en 14 dagen later, zijnde Zaterdag den 4den September 1841, beide des voormiddags ten 11 uur, finaal worden verkocht:

Een aanzienlijk **HEERENHUIS** en **ERVE**, te **Doesborgh** in de Koetsveldstraat, hebbende acht ten deele zeer ruime en behangen **KAMERS**, verwulde **KELDERS**, grooten **MOESTUIN** met fijne Vruchtboomen; voorts eene **SCHUUR** met afzonderlijke **WONING**; te zamen groot 15 Roeden en 50 Ellen.

Narigt te bekomen ten Kantore van den Notaris **Mr. W. C. KETJEN**, te **Doesborgh**.

De perceelen, op den 29sten Julij 1841 te **Nijkerk** bij inzet geveild, zijn, met de daarop gestelde hoogingen, gebragt, te weten:

- 1°. Het **BOERENERF**, *Groot Rouwen-daal* op f 7200.
- 2°. Het **BOERENERF**, *Klein Rouwen-daal* op f 1300.
- 3°. De *Lage Weide* f 1050.
- 4°. De *Polskamp* f 950.
- 5°. De **WINDKOORNMOLEN**, de *Ooster-molen* op f 6500.

De finale verkoop van deze in No. 139, 142 en 145 dezer Conrant en bij biljetten breeder omschrevene goederen blijft bepaald op Donderdag den 12den Augustus 1841; terwijl inmiddels nadere inlichtingen verkrijgbaar zijn ten Kantore van den Notaris **COLENBRANDER**, te **Nijkerk**.

Verkoop bij geregtelijke Uitwinning van Onroerend Goed.

Ten verzoeken van den Hoog Welgeboren Heer **JAN ADRIAAN JOOST BARRON SLOET**, Lid der Provinciale Staten van **Gelderland**, wonende te **Voorst**, woonplaats gekozen hebbende ten huize van **Mr. H. J. KRONENBERG**, Procureur bij de Arrondissements-Regtbank, te Arnhem, aldaar wonende, welke de vervolging van na te melden Verkoop is opgedragen en ten laste van den Heer **JOHANNES HANSEN**, vroeger Koopman, thans zonder beroep, en zijne Huisvrouw Meisvrouw **BARTHA ALEIJDA VAN KLEIJN**, Logementhoudersche, te zamen wonende te **Dieren**, zal op Maandag den 13den September 1841, des voormiddags te tien ure, ter te regtstelling van de Arrondissements-Regtbank te Arnhem, aan den meestbiedende of hoogstafmijnende worden verkocht:

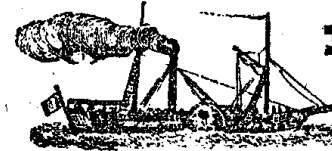
Een **HUIS** en **ERF** met **TUIN** en **SCHUUR**, staande en gelegen in het Dorp **Dieren**, genaamd *het Hôtel Bellevue*, waarin Logement en Uitspanning wordt uitgeoefend, Kadastiaal bekend Sectie E. No. 122 Tuin, groot 22 Roeden en 70 Ellen, — No. 123 Schuur en Erf, groot 4 Roeden en 2 Ellen, — No. 124 Tuin, groot 4 Roeden en No. 125 Huis en Erf, groot 4 Roeden en 70 Ellen.

H. J. KRONENBERG,
Procureur.

DANKBETUIGING.

De Ondergeteekende, gevoelig over de getrouwe hulp en deelneming, bij het onheil van den 6den Augustus laastleden, betuigt mits deze aan allen, zonder eenig onderscheid van persoon, zijnen hartelijken dank voor hunne welwillende medewerking, welke hij met de zijnen in eene ruime mate heeft mogen ondervinden.

Arnhem, 8 Augustus 1841. **W. KNOOPS**.

RIJN EN IJSEL- STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

De **AANDEELHOUDERS** worden nitge-noodigd tot het bijwonen der gewone jaarlijkse **ALGEMEENE VERGADERING**, welke op Donderdag den 12den Augustus eerstkomende, des voormiddags ten 11 ure, zal worden gehouden op het Raadhuis te **Deventer**.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen **Rotterdam**, **Arnhem**, **Keulen** en **Mainz**.

Voor de maand Augustus 1841.

Van **Arnhem** naar **Rotterdam**: dagelijks des morgens ten 9½ uur.

Van **Arnhem** naar **Emmerik**, **Dusseldorp** en **Keulen**, dagelijks des middags circa 4 ure.

Van **Arnhem** naar **Emmerik**, **Keulen**, **Coblentz** en **Mainz**: elkén Zondag, Dingsdag, Donderdag en Zaterdag.

Waterhoogte te Arnhem

Don 9 Aug. 2 El 3 Palm 9 Duim; gov. 0 Duim; gev. 0 D.

Beursberigt

Effecten-Societeit ten 4½ ure.

Zondag 8 augustus.

Integralen 2½ pCt. 52½. Kansbiljetten f 25½. On-indische 97½. Ardoin 18½. Dito coupons 17, ½. Amerikaansche bank-actien 22, ½.

Ofschoon de omzettingen heden weinig belangrijk waren, was evenwel de stemming in onze binnenlandsche effecten iets williger en waren de active tot iets verbeterde prijzen gevraagd; vooral merkte men in Kansbiljetten veel kooplust op.

Spaansche bleven, hoewel iets lager dan gisteren, mede vrij vast; de coupons waren op nieuw meer gewild. De koersen van Londen, van den 6den, waren vroegtijdig bekend.

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.